

19 December 2013, Remco:

Vannacht was de laatste keer dat we als Tarzan en Jane slapen in een houten hut midden in de bossen. Het was een leuk en gezellig ingerichte hut, alles was hier perfect, behalve viel het eten iedere keer tegen in deze lodge. Volgens de boeken moet het eten hier top zijn, we hebben veel geprobeerd maar het wilde niet lukken. We worden om 8uur opgehaald door de tuk tuk om naar het station gebracht te worden. Wij staan om 7.45uur gepakt en gezakt klaar om te vertrekken, net als meerdere medereizigers. De tuk tuk doet alles in zijn eentje en neemt iedere keer maar 2 personen mee. Om de 10 minuten is hij er weer, deze keer is het 8 uur en wij moeten de bus hebben van 8.30uur. Wie als laatst komt heeft de slechtste plekken, bij de volgende rit gaan we gewoon mee. 2 andere mensen dachten er ook zo over, dus besluiten we om met zijn vieren in de tuk tuk te gaan.

Met alle bagage, met de tassen op schoot, rijden we naar het station. De bus staat al klaar en de beste plaatsen zijn al bezet. Alle reizigers mogen weer allemaal achterin, zoals tot nu toe bij iedere bus rit in Cambodja. De lokale moeten voorin de bus en de witte mensen achterin, dit kan geen toeval zijn, gaan we nog eens uitzoeken. We hebben plek, al is het achterin. De rit duurt ongeveer 6 uur, met de diverse plasstops. We komen aan in kratie, we hebben een hotel in gedachten om naartoe te gaan. Totdat er een hele aardige jongeman zijn hotel probeert te slijten aan ons, wij zeggen geen nee en geven de jongen een kans. Wat kan er mis gaan voor 7 dollar per nacht? Het is 200 meter wandelen naar het hotel, het belooft een groot gebouw te zijn met wel 100 kamers. Op de 2 verdieping is onze kamer, boven verwachting is alles in orde. We dropen de tassen, betalen aan de balie en gaan op zoek naar voedsel. Verderop is een Frans restaurantje waar we een salade bestellen, om je vingers erbij op te eten. Eindelijk een salade die goed te eten is, ondanks we niet mogen klagen, missen we wel ons eigen soort eten. We wandelen wat rond langs de boulevard, die vol staat met restaurants en hotels. De verschillen zijn erg groot van nieuw naar heel oud, dat oude gaat zeker verdwijnen en het nieuwe zal de pan uit gaan groeien. Cambodja is een land dat de moeite waard is om iets te beginnen. Nu nog goedkoop, maar over 10 jaar niet te betalen of veel duurder dan nu. Een rooftop bar biedt een happy hour aan, 2 drankjes voor de prijs van een. Dit geldt alleen voor de cocktails op de kaart, de cocktail die ik bestel staat niet op de kaart. Als ze de drankjes komen brengen ben ik tot de veronderstelling dat ook ik 2 drankjes krijg. Alles behalve dat, we genieten van het uitzicht, wat aan het eind van de dag eindigt met een zonsondergang. Het moet de mooiste zonsondergang zijn van Cambodja. Wij zaten 1e rang op de 2e verdieping, het was een mooie zonsondergang, doordat de zon schitterde in het water. Na het genieten van de zonsondergang, zijn we een hapje gaan eten, daarna even pinnen en weer terug naar ons hotel.